

Sea Installation - Dan Levin

Haifa Museums, The National Maritime Museum

Sea Installation - Dan Levin

Haifa Museums, The National Maritime Museum

Haifa Museums, The National Maritime Museum
Director General, Nissim Tal
Chief Curator, The National Maritime Museum, Avshalom Zemer

Sea Installation - Dan Levin

Exhibition opening: March 23rd, 2002

Exhibition

Curator - Daniella Talmor

Production: Emanuel Alon, Michal Aharoni, Shaltiel Benbenishti, Ron Hillel,
Shimon Meltzer, Tzion Shani, Dov Shpiner, Rachel Tapiro, Sultan Wald, Galia Yudekevich
Restoration - Ilya Gomelsky

Catalogue

Editor and researcher - Daniella Talmor

Associate curator - Hila Eyal-Yasour

Design - Sharon Rapp

Research assistant - Adi Mishaan

English and copy editing - Hanita Rosenbluth

Photography - Studio Warhaftig Venezian Ltd.

Printing - Rahash Offset Ltd., Haifa

Board of Directors, Haifa Museums

Chairman - Prof. Mordechai Shechter

Willi Aptowitzter, Arch. Lenka Cederbaum, Raya Cheyne, Aviva Dankner,

Ben-Ami Einav, Ahuva Friedman, Prof. Michael Goodich, Dr. Judith Hill,

Arch. Ziva Kolodney, Dr. Dan Lavie, Dr. Boris Lazarev, Ilan Sadot,

Jacob Shacham, Attn. Offer Sharon

Note: All works are made from wood and iron, 2002

ISBN: 965-7067-37-5

(c) All rights reserved to the Haifa Museums, The National Maritime Museum, 2002

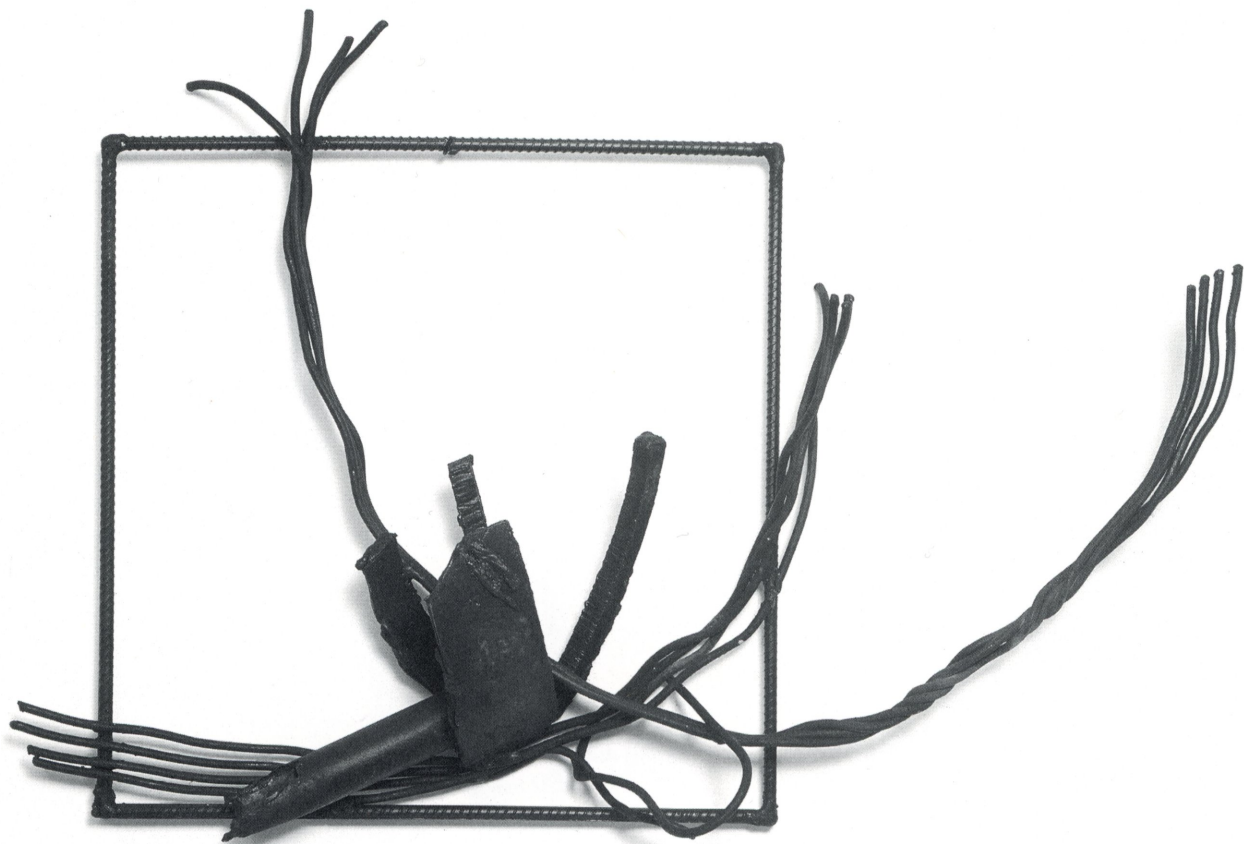
Foreword

Dan Levin has a dialogue with the environment in the exhibition Sea Installation, in which he uses recycled materials. He builds a silhouette of a shipwrecked hull and an installation of masts and ladders from raw materials - wood and iron. The works evoke an atmosphere of waves, sea and ships. Despite the massive presence of the works in space, they form seemingly airy and weightless structures that defy gravity.

The exhibition Sea Installation connects directly with the museum's permanent exhibition dedicated especially to vessel parts, anchors, ship models and to materials like iron and wood. It is another link in a series of art exhibits on maritime subjects, which have become an inseparable part of the exhibition program of the National Maritime Museum.

Nissim Tal
General Director

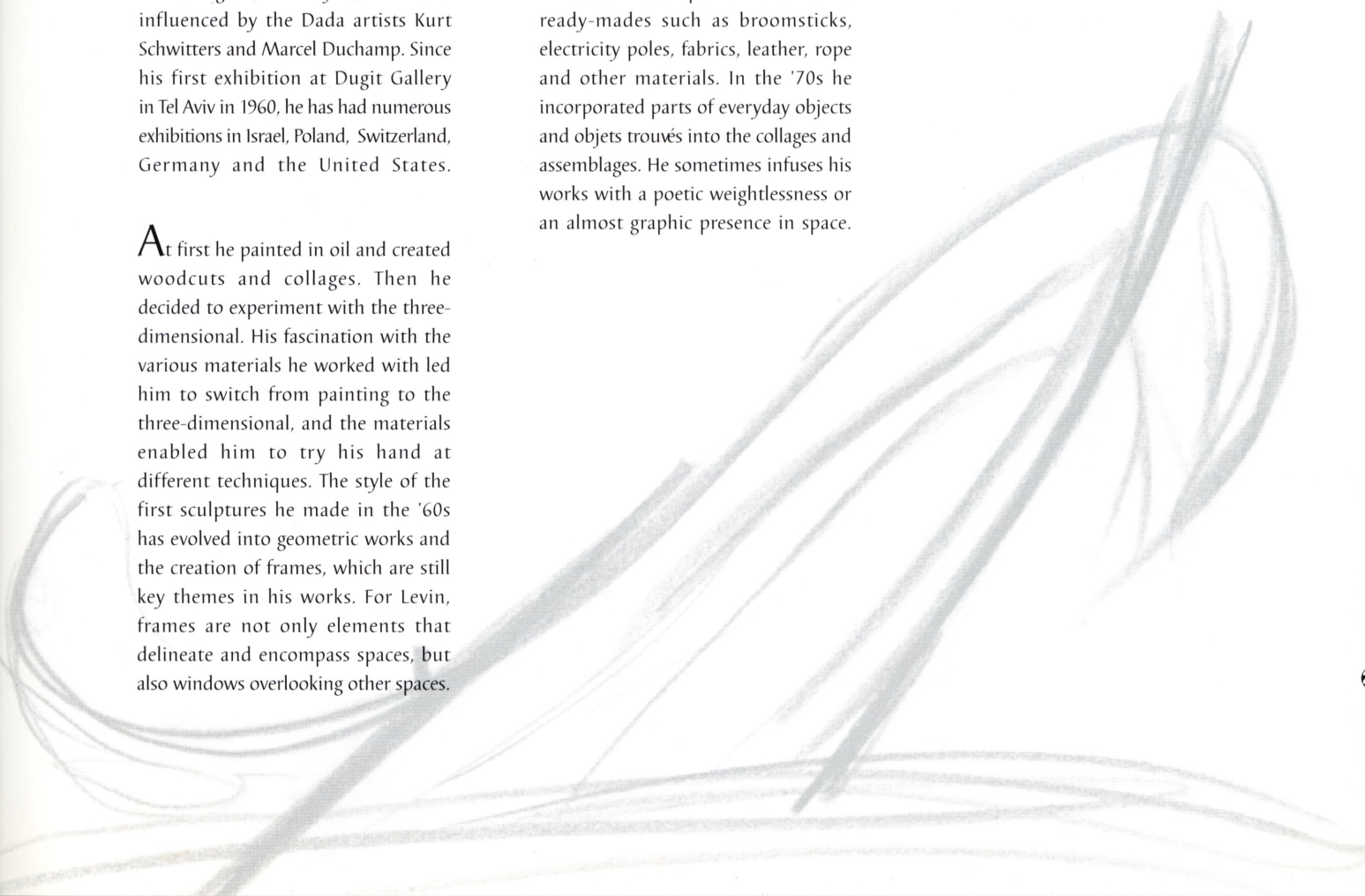
Sea Installation – Dan Levin

Daniella Talmor

Dan Richter Levin embarked on his artistic career in 1952, in the course of his medical studies. He studied painting under the artists Moshe Mokady and Yossl Bergner, and says he was also influenced by the Dada artists Kurt Schwitters and Marcel Duchamp. Since his first exhibition at Dugit Gallery in Tel Aviv in 1960, he has had numerous exhibitions in Israel, Poland, Switzerland, Germany and the United States.

At first he painted in oil and created woodcuts and collages. Then he decided to experiment with the three-dimensional. His fascination with the various materials he worked with led him to switch from painting to the three-dimensional, and the materials enabled him to try his hand at different techniques. The style of the first sculptures he made in the '60s has evolved into geometric works and the creation of frames, which are still key themes in his works. For Levin, frames are not only elements that delineate and encompass spaces, but also windows overlooking other spaces.

Many of Levin's sculptures are large and made of wood and iron. They can reach monumental dimensions and are created for specific spaces. He sometimes incorporates into them ready-mades such as broomsticks, electricity poles, fabrics, leather, rope and other materials. In the '70s he incorporated parts of everyday objects and objets trouvés into the collages and assemblages. He sometimes infuses his works with a poetic weightlessness or an almost graphic presence in space.

In 1984, Yoav Dagon wrote about Levin's work in a catalogue: "The eye is led through a labyrinth of segments incorporating dynamic force-lines extending between static horizontals and verticals. They invite the viewer to a stroll in what seems like the ruins of a city. The sculptures' penetration of space, and the inter-relation between the opaque matter and the enveloping transparency, allow the eye to wander through the sculpture to its background. All these qualities transform what seems a hard static structure into a dynamic and rich system."

Levin has been working for quite some time in different techniques, i.e. painting, relief, glass, aside from pictures and collages of wooden rods and other materials.

His work is a continuous dialogue with the environment in which it is rooted, inviting the viewer to participate in the discourse and contribute his experience and personal story. Cases in point are the work he created for the sculpture competition in Frankfurt and the wooden sculpture entitled "Declaration of a Living Jew" erected in the spring of 1993 at the entrance to the Auschwitz Museum, as well as a similar iron sculpture at Ein Hod.

The installation Levin has created for the present exhibition at the National Maritime Museum in Haifa was inspired by the structure of vessels and the barrel-like bulk of their belly. The bulging forms of barrels, the masts, ladders and ropes rising above the hulls of ships, were his models. The installation is made from materials used to build ships: wood as in vessels of olden days, and iron from which ships are cast today. The combination of these two materials enhances the nature of each of them, and their incorporation in a single work offers a historical perspective, from ancient seafaring to modern-day navigation.

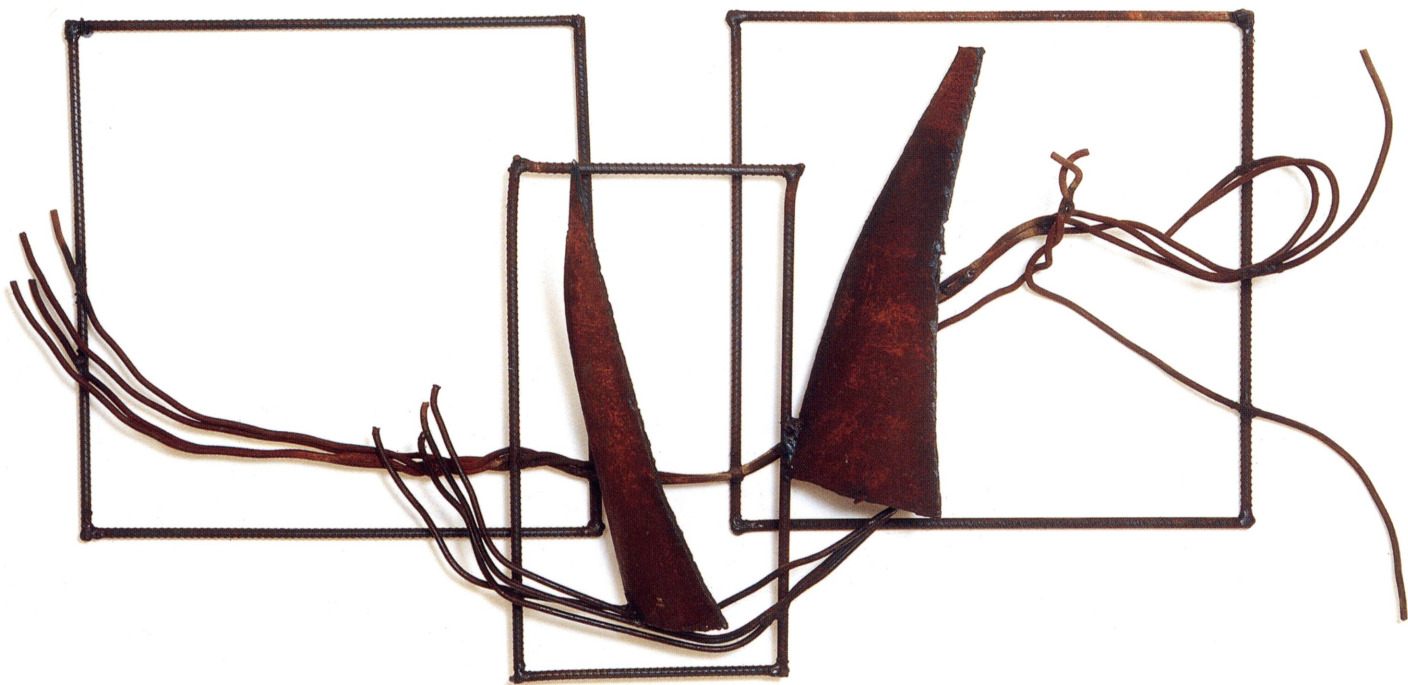
A monumental installation, constructed on-site in the museum space, is exhibited in the main gallery. Levin has created a recognizable silhouette of a shipwrecked hull, with a minimal number of lines, evocative of a vertebrate's skeleton. A vessel's frame-like skeleton is based on a spinal column and ribs. At the base of the installation, beams and massive railway sleepers form the backbone, and rib-like elements are made of staves of wine barrels. The mast is an electricity pole. The iron bars, rope and ladder create a rhythm of recurring elements, like the wind blowing through them and the sea-breeze blowing through the masts and sails.

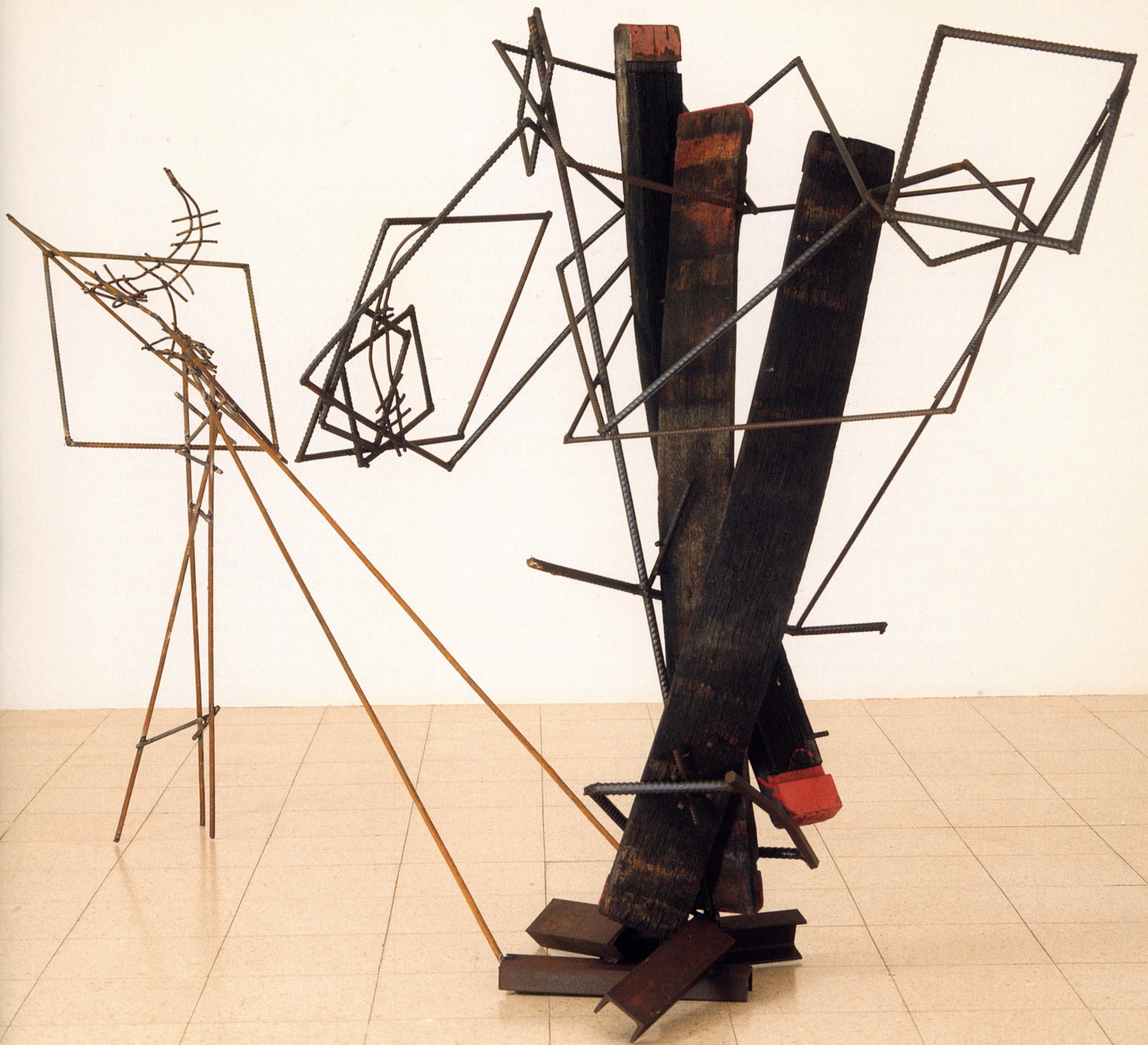
In the catalogue of Levin's one-man exhibition 'Line Frame Environment' at the Haifa Museum of Art (1987), Gabriel Tadmor, one of the museum founders, wrote about the artist's perception of space: "The object projects an atmosphere of a monument, despite its moderate proportions (the space in which it is placed is a very limited one.) It vanquishes the viewer, takes over and dwarfs him. The visitor to the exhibition can walk around the structure's component parts, losing himself in the maze of shapes. Some are open, almost graphic in nature, enabling eye contact with the space surrounding the sculpture. This is an environmental creation in the fullest sense of the word. The mood evoked in the visitor is similar to that evoked by a structure such as a Gothic cathedral, whose shapes elevate the viewer to a higher, ethereal sphere."

In the second space, the artist has positioned three mast-like and ladder-like iron objects enclosed in frames. Each of these objects encompasses three staves taken from the same wine barrels. Thus the various components of the installation in the two galleries conduct a dialogue. The wooden staves of one barrel, installed side by side, form a continuum of objects and rhythm. Another iron element in the installation is the image of a rope ladder, a traditionally integral part of sailboats. According to Levin, "when I make an installation I am interested in form, movement and rhythm that can be created from simple elements. Combined, they evoke an atmosphere of vessels and the sea."

The installation presented in this exhibition suggests a rhythmic beat, evocative of the sculptural construction Levin created in 1990 for his one-man exhibition "Lines in Space" at the Janco Dada Museum in Ein Hod. It was made of beams connecting different points in space. "A dynamic, open grid is created, through which space flows freely and unhindered," wrote Sara Hakkert in the exhibition catalogue. "Moreover, The grand openness of the construction allows the viewer, who moves around or within the structure, to create imaginary surfaces and volumes, which change constantly. Every line is the boundary of a plane, which refers to a plane facing it, and these planes unite into a composition that already simultaneously contains the chance of a new composition."

The cast iron bars form a spatial drawing, which does not juxtapose material with ethereal, but presents a recycled material forming airy, light, fine lines. It seems as if the lines are attempting to get beyond the demarcating frame composed of geometric forms - triangles, pyramids, squares and cubes - and the connecting lines. The raw material is unpainted. The frames positioned at different angles delineate the space and encompass it within their boundaries.

These frames link the components, the quasi-ship parts. Positioned and connected in various combinations, they penetrate and cut into one another, illustrating the infinite variety of options in the inter-relationships between the discrete units. The multiplicity of combinations and angles of perspective perhaps allude to the innumerable combinations and infinite possibilities in life.

”

...When we break out of one [frame], hoping to feel free of its bondage, we usually do no better than fall right into the next one in our path.” (Dan Levin, *Line Frame Environment*, Haifa Museum of Art, 1987).

Levin's frames are not only structured moulds delimiting spaces and opening windows and doors, but also symbols. He sees them as moulds that restrict us politically, socially, conceptually and emotionally. Frames also signify and offer sanctuary, shelter, security and protection. The state, one's profession, family and friends constitute one's framework. "Ensclosed in the fabric of art, I weave into the frames a variety of new ideas and contents.

I always wanted to know whether the frames were the work of God or of man.”

The components forming Levin's whole, the installation, do not deliver an unequivocal message. Their objective is to elicit a dialogue with the viewer, who brings along his personal experience. Recycling domestic and industrial waste materials, Levin looks for the rhythm inherent in their shapes, setting off softness with hardness, immobility with dynamism and rhythm, the static with the dynamic, fullness with emptiness. Iron and wood are the raw materials he uses for his three-dimensional drawings in space.

B i o g r a p h y

Dan Levin/1926, born in Tel Aviv. 1955-1972, Medical Staff, Rambam Hospital, Haifa. 1972-1992, Head of Urology Department, Rambam Hospital, Haifa.

One-Man Exhibitions

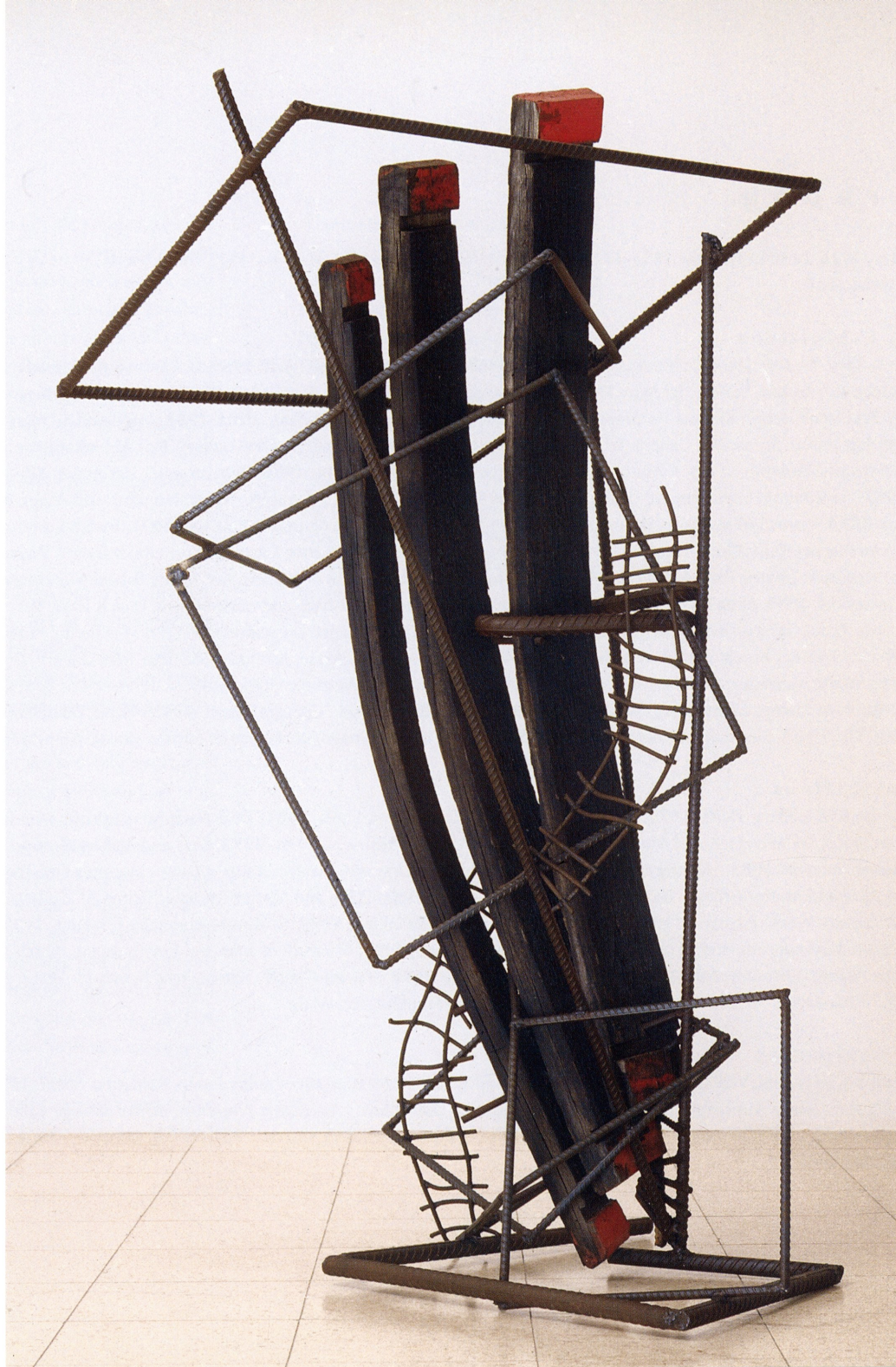
1960, Dugith Gallery, Tel Aviv. 1964, Goldman Gallery, Haifa. 1967, Maskit 6 Gallery, Tel Aviv. 1969, Goldman Gallery, Haifa. 1970, Artists House, Jerusalem; Bar-Kochba Gallery, Tel Aviv. 1971, Goldman Gallery, Haifa. 1975, The Little Gallery 2, Jerusalem; Nineveh Gallery, Tel Aviv. 1976, Wilfrid Israel House, Kibbutz Hazorea; 1979, The Place, Haifa; Graphics 3 Gallery, Haifa. 1983, Mishkan Le' Omanut, Museum of Art, Kibbutz Ein Harod; Shinar Art Gallery, Tel Aviv. 1984, Beit Yad-Lebanim, Herzliya; New Gallery, Beit Abba Khoushy, Haifa. 1985, Mishkan Le Omanut, Museum of Art, Kibbutz Ein Harod; Artists House, Jerusalem. 1986, Beit Lohamei HaGeta'ot, Kibbutz Lohamei HaGeta'ot. 1987, "Line Frame Environment", Haifa Museum of Art. 1989, Jewish Community Center, Frankfurt-am-Main; Bruckenturm Gallery, Mainz. 1990, Justus Liebig House, Darmstadt; "Lines in Space", Janco-Dada Museum, Ein Hod. 1991, Jewish Community Center, Minneapolis; Guest artist, Düsseldorf; Municipality of Ingelheim. 1992, Ujazdowski Castle, Center of Contemporary art, Warsaw; Museum of Modern Art Kazimierz Dolny, Poland; Arad Museum. 1993, International Museum of Modern Art, Torun, Poland; Kur-House, Königstein; Guest artist Düsseldorf. 1994, Abba Khoushy Community Center, Haifa; Museum for Man and Environment, Petach Tikva; Vosimsky Gallery, Giesen, Germany; Sharet Gallery, Givatayim; Studio Gallery, Warsaw. 1995, Guest artist, Düsseldorf; "40 Years Wandering in the Wilderness of an Israeli Artist" Trinity Church, Frankfurt-am-Main; Newwied. 1996, Artists House, Ashdod; Johanbau Trun Gallery, Dessau; Hütter Gallery, Willich-Anrath, Germany; Guest artist, Düsseldorf; Sibille Diehl Gallery, Wettingen; Opera House, Tel Aviv; Leo Beck School, Haifa. 1998, Holon Museum, Holon; Guest artist, Düsseldorf. 1999, Keuch Gallery, Kassel; "Collages", Hans Boekler Fund; Düsseldorf, Guts Haus Gallery, Ahlfeld; V.H.S, Lich, Germany; Guest artist, Düsseldorf. 2000, Kleine Synagogue, Eherfurt; Europe House, Arenstadt, Thüringen.

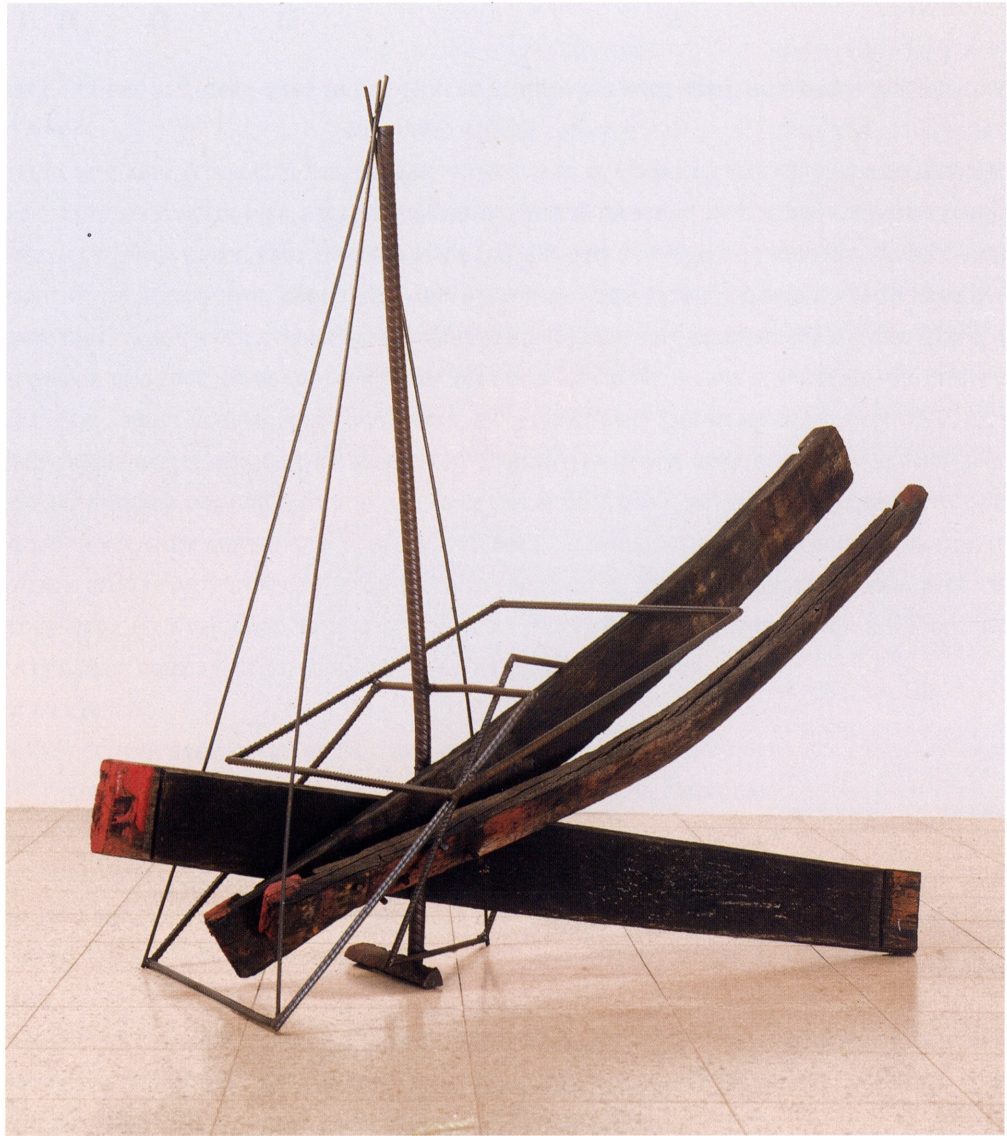
Group Exhibitions

1966, Beit Rothschild Gallery, Haifa. 1970, Sculpture Exhibition, Gan-Haem, Haifa. 1981, Directions in Sculpture, Beit Yad-Lebanim, Tel Aviv; Hilton Hotel, Tel Aviv; Line and Matter Group - "Ladders", Artists House, Tel Aviv. 1982, Line and Matter Group - "Ladders 2", Beit Yad-Lebanim, Rehovot. 1983, "Abstract", Beit Yad-Lebanim, Tel Aviv; Line and Matter Group - "Lines", Hasimta Café-Theatre Gallery, Tel Aviv. 1984, Line and Matter Group - "Strings" Municipal Art Gallery, Holon; Line and Matter Group - "Strings 2", Cultural Center, Kfar Sava; Art and Culture Week, Ra'anana. 1985, Art and Culture Week, Ra'anana. 1990, Sculpture Biennale, Ein Hod. 1994, Art Focus, Ein Hod; Sculpture Biennale, Ein Hod; Sculpture Garden, Bank Leumi, Lod. 1997, Museum of Man and Environment, Petach Tikva; Hutter Gallery, Willich Anrath, Germany; MiniArtura, Gubbio, Umbria, Italy. 1998, "Purim Masks", Ramat Aviv; Artists for Peace, Beth Gabriel, Tiberias. 1999, "Haifa Artists", Mainz Municipality, Church of St. Paul, Frankfurt-am-Main.

Outdoor Sculptures

1991, Israel Festival, Jerusalem; Wall Installation, Jewish Community Center, Minneapolis; Znobar Camp, Ramat Ha'Golan. 1992, Rambam Hospital, Haifa; Beer Sheva Municipality. 1993, "Declaration of a Living Jew", Auschwitz Museum; Henri Boudge Palais, Hamburg; "Declaration of a Living Jew", Ein Hod. 1999, V.H.S, Lich. 2000, "Diaspora", Jewish Cemetery, Plettenberg, Germany. 2001, Max Samuel House, Rostok, Germany.

קורות חיים

דן לויין / 1926, נולד בתל אביב. **1955-1972**, עבד כרופא בביה"ח רמב"ם, חיפה. **1972-1992**, מנהל מחלקה אורולוגיה, ביה"ח רמב"ם, חיפה.

תערוכות יחיד

1960, גלריה דוגית, תל אביב. **1964**, גלריה גולדמן, חיפה. **1967**, גלריה משכית 6, תל אביב. **1969**, גלריה גולדמן, חיפה. **1970**, בית האמנים, חיפה; גלריה בר-כוכבא, תל אביב. **1971**, גלריה גולדמן, חיפה. **1975**, הגלריה הקטנה 2, ירושלים; גלריה נינוה, תל אביב. **1976**, בית וילפריד ישראל, קיבוץ הזורע. **1979**, המקום, חיפה; גלריה גרפיקה 3, חיפה. **1983**, משכן לאמנות ע"ש חיים אתר, קיבוץ עין חרוד; גלריה לאמנות שנער, תל אביב. **1984**, בית יד לבנים, הרצליה; הגלריה החדשה, בית אבא חושי, חיפה. **1985**, משכן לאמנות ע"ש חיים אתר, קיבוץ עין חרוד; בית האמנים, ירושלים. **1986**, בית לוחמי הגטאות, קיבוץ לוחמי הגטאות. **1987**, "קו מסגרת סביבה", מוזיאון חיפה לאמנות. **1989**, מרכז קהילתי יהודי, פרנקפורט-מיין; גלריית בריקן טורם, מיינץ. **1990**, בית יוסטוס ליביג, דארמשטאט; "קווים בחלל", מוזיאון ינקו-דאדא, עין חוד. **1991**, מרכז קהילתי יהודי, מניאפוליס, ארה"ב; אמן אורח בדיסלדורף; בית העירייה אינגל היים. **1992**, מרכז לאמנות עכשווית, אויזדובסקי, ווארשה, פולין; מוזיאון לאומי לאמנות מודרנית קאזימיר דולני, פולין; מוזיאון ערד. **1993**, מוזיאון לאומי לאמנות מודרנית, טורון, פולין; קור האוס, קניגשטיין; אמן אורח בדיסלדורף. **1994**, מרכז קהילתי אבא חושי, חיפה; מוזיאון לאדם וסביבה, פתח תקוה; גלריה ווז'ימסקי, גיסן, גרמניה; גלריה שרת, גבעתיים; "רשומון" גלריה סטודיו, ווארשה, פולין. **1995**, אמן אורח בדיסלדורף; "40 שנות תהיה במדבר של אמן ישראלי", כנסיית השילוש הקדוש, פרנקפורט, נוייד. **1996**, בית האמנים, אשדוד; גלריה עירונית יוהן בהא, דסאו; גלריה היטר, וילך אנרט, גרמניה; אמן אורח בדיסלדורף. גלריה סיביל דיל, וטינגן, שווייץ; מרכז לאמנויות הבמה, תל אביב; בית ספר לאובק, חיפה. **1998**, מוזיאון חולון, חולון; אמן אורח בדיסלדורף. **1999**, גלריה קויר, קאסל; "קולאזים" קרן האנס בקלר, דיסלדורף; גלריה גוטס האוס אהלפלד; V.H.S. אוניברסיטה עממית, לייך, גרמניה; אמן אורח בדיסלדורף. **2000**, בית הכנסת הקטן אהרפורט; בית אירופה, אהרנשטאד, טרינגן.

תערוכות קבוצתיות

1966, גלריה בית רוטשילד, חיפה. **1970**, תערוכת פסלים, גן האם, חיפה. **1981**, כיוונים בפיסול, בית יד לבנים, תל אביב; מלון הילטון, תל אביב; קבוצת קוחומר - "סולמות", בית האמנים, תל אביב. **1982**, קבוצת קוחומר - "סולמות 2", בית יד לבנים, רחובות. **1983**, "מופשט", בית יד לבנים, תל אביב; קבוצת קוחומר - "קווים", קפה תיאטרון גלריה הסמטה, תל אביב. **1984**, קבוצת קוחומר - "מיתרים 2", בית התרבות, כפר סבא; שבוע אירועי אמנות ותרבות, רעננה. **1985**, שבוע אירועי אמנות ותרבות, רעננה. **1990**, ביאנלה לפיסול, עין חוד. **1994**, ארט פוקוס, עין חוד; ביאנלה לפיסול, עין חוד; גן פסלים של בנק לאומי, לוד. **1997**, מוזיאון לאדם וסביבה, פתח תקוה; גלריית היטר, וילך אנרט, גרמניה; מיני ארטורה, גוביו, אומבריה, איטליה. **1998**, "מסיכות פורים" רמת אביב; אמנים למען שלום, בית גבריאלי, טבריה. **1999**, "אמני חיפה", בית העירייה של מינץ; כנסיית פאול, פרנקפורט, גרמניה.

פסלי חוצות

1991, פסטיבל ישראל, ירושלים; מיצב על קיר במרכז הקהילתי היהודי, מינאפוליס; מחנה צנובר, רמת הגולן. **1992**, ביה"ח רמב"ם, חיפה; עיריית באר שבע. **1993**, "הצהרה של יהודי חי" מוזיאון אושוויץ, פולין; ארמון הנרי בודגה, המבורג; "הצהרה של יהודי חי", עין חוד. **1999**, אוניברסיטה עממית, לייך, גרמניה. **2000**, "גולה", בית הקברות היהודי פלטנברג, גרמניה. **2001**, בית מקס סמואל, רוסטוק, גרמניה.

מוטות ברזל הבניין יוצרים כעין רישום בחלל. אין מדובר ביציקת ברזל המעמתת את החומר המלא עם העדרו, אלא חומר ממוחזר היוצר קווים דקים הנראים קלילים ונטולי מאסה. דומה שהקווים מנסים לצאת מהמסגרת התוחמת המורכבת מצורות גיאומטריות כמשולש, פירמידה, ריבוע וקובייה, ומהקווים המחברים ביניהם. המבנים עשויים חומר גולמי לא צבוע. המסגרות התוחמות המוצבות בהטיות שונות יוצרות גבול לחלל וממסגרות את הריק/החלל הממלא את ריבועי מסגרותיו.

המסגרות נוספו על מנת לקשור את מרכיבי המבנים, את "חלקי האונייה" השונים. המסגרות החדרות וחותרות זו את זו ממוקמות ומחוברות בהרכבים שונים ובגדלים שונים, והיחסים החלליים ביניהן יוצרים מבנים המדגימים את ריבוי היחסים האפשריים בין היחידות בהרכבים שונים. בריבוי ההרכבים ואפשרויות ההסתכלות רומזים אולי המבנים על שפע הקומבינציות בחיים, ועל ריבוי אפשרויות הצירוף וההשתנות כאחד.

"...כאשר אנו שוברים מסגרת, וחושבים למצוא חופש ממועקתה, לרוב אין אנו מצליחים אלא ליפול לתוך מסגרת חדשה" (דן לוין, 'קו מסגרת סביבה', מוזיאון חיפה לאמנות). המסגרות עבור לוין הן לא רק יסודות צורה התוחמות חללים ופותחות חלונות ודלתות, אלא גם סמלים. המסגרות, לדבריו, חובקות אותנו פוליטית וחברתית, מחשבתית ורגשית. הן מסמלות ומציעות אף מרחב מוגן, מחסה, הגנה וביטחון. המדינה, המקצוע, המשפחה וחברויות הן כולן מסגרות שבתוכן הוא חי.

"ארוג בתוך תחומי האמנות אני שוזר לתוך המסגרות רעיונות ותכנים חדשים ומגוונים. תדיר רציתי לדעת אם מסגרות הן יציר השכינה או הינן יציר מחשבת האדם".

במיצבים של לוין יש לחלקים המרכיבים את השלם, את המיצב, מסר שאינו חד-משמעי, ותפקידם הוא לעורר דיאלוג עם המסתכל, המביא עמו את ניסיונו האישי. בחומרי הפסולת הביתית והתעשייתית שלוין ממחזר הוא מחפש אחר הקצב הטמון בצורות, ומבקש לבחון את העימות בין רכות לבין קשיות החומר, בין נייחות לבין דינמיקה וקצב, בין סטאטי לדינאמי ובין מלא לריק, כאשר הברזל והעץ משמשים אותו לעבודה - לרישום בחלל.

בקטלוג תערוכת היחיד של ליון במוזיאון חיפה לאמנות 'קו מסגרת סביבה' (1987), כתב גבריאל תדמור, ממייסדי המוזיאון, לגבי תפיסת החלל של האמן: "האובייקט משרה אווירה של מונומנט למרות ממדיו הלא-גדולים במיוחד, וזאת בשל הגבלות החלל הנתון בו הוא מוצב.

הפסל כובש את הצופה, משתלט עליו, מגמד אותו. המבקר בתערוכה יוכל להתהלך בין המרכיבים השונים של הפסל, להיטמע בסבך הצורות מהן הוא בנוי. הן פתוחות, גרפיות במהותן, אך דווקא בשל כך ניתן ליצור מגע (ייאמר: מגע-עין) עם החלל האופף את היצירה. זוהי יצירה סביבתית במלוא מובנה. תחושות המבקר הן תחושותיו של אדם המצוי בתוככי מבנה דוגמת קתדרלה גותית המובילה, בעזרת צורותיה, לספירות של חיי רוח משוללות ארציות כלל ועיקר".

בחלל השני מיקם האמן שלושה אובייקטים מברזל דמויי תרנים וסולמות התחומים בתוך מסגרות. בתוך כל אחד מהם "כלא" האמן שלוש קורות עץ שנלקחו מאותן חביות יין. בדרך זו מתנהל דיאלוג בין מרכיבי המיצב השונים בשני חללי המוזיאון.

קורות העץ של חבית אחת הקבועות זו לצד זו יוצרות רצף של אובייקטים ומקצב. אלמנט ברזל נוסף במיצב הוא הדימוי של סולם חבלים, שהיה חלק בלתי נפרד מספינות המפרש. לדבריו של ליון "כשאני עושה מיצב מעניינים אותי הצורה, התנועה והקצב, שנבנים מאלמנטים פשוטים. כשהם מצטרפים זה לזה הם יוצרים בתערוכה אווירה של ים ואוניות".

המיצב בתערוכה יוצר מקצב ריתמי בדומה למערך הפיסולי שיצר ליון ב-1990 בתערוכת היחיד שלו 'קווים בחלל' במוזיאון ינקו-דאדא בעין הוד. המיצב היה עשוי כולו קורות עץ ששימשו כקו המחבר מספר נקודות בחלל. "נוצרת אפוא רשת דינמית פתוחה, שדרכה זורם החלל בחופשיות וללא מעצור", כתבה שרה הקרט בקטלוג התערוכה. "יתירה מזו, הפתיחות המירבית של המיחבר מאפשרת לצופה, הנע סביב הקונסטרוקציה או בתוכה, לברוא משטחים ונפחים דמיוניים, המשתנים תדיר. כל קו הוא קצהו של מישור המתייחס למישור שמנגד, ומשטחים אלה מתחברים ביניהם להרכב המכיל בו-זמנית אפשרות להרכב חדש".

מוטות הברזל, החבלים והסולמות יוצרים מקצב של אלמנטים החוזרים על עצמם, כמו נגינת הרוח הנושבת בהם וכרוח הים המנשבת בין התרנים והמפרשים.

המיצב שבנה ליון לתערוכה הנוכחית במוזיאון הימי הלאומי בחיפה נוצר בהשראת מבנה כלי שיט והנפח דמוי החבית של בטן האונייה. הקו המעוגל של החבית, לצד תרנים, סולמות וחבלים המתנשאים מעל לגוף האונייה מחומרים טבעיים כמו עץ וברזל שימשו לו השראה. המיצב עשוי חומרים שמהם נבנות אוניות: עץ לצורתיו השונות כבימי קדם וברזל ממנו יצוקות האוניות היום. השילוב של שני החומרים מדגיש את אופיו של כל אחד מהם, ואפשרות שילובם מאפשר מבט היסטורי, החל מכלי השיט העתיקים ועד לספנות המודרנית.

באולם המרכזי ממוקם מיצב מונומנטלי שנבנה בחלל המוזיאון. בקונסטרוקציה ניתן לזהות אלמנטים של שלד אונייה הרוסה העשוי כקווים בודדים המאזכרים שלד של בעל חוליות. שלד של אונייה, כמו שלד של בעל חיים, מבוסס על עמוד שדרה וצלעות. בבסיס המיצב קורות עץ ואדני רכבת מאסיביים היוצרים את השדרה ואלמנטים דמויי צלעות העשויים מדפנות של חביות ששימשו בעבר לאחסנת יין. התורן עשוי מעמוד חשמל.

בקטלוג משנת 1984 כתב יואב דגון על עבודותיו של ליון: "העין מובלת אל תוך לבירינת של חוליות המשלב קווי כוח דינאמיים הנעים בין מערכות סטטיות של אנכים ומאוזנים המזמינים את הצופה לטיול בתוך שרידי נוף אורבני דומם. פריצתו של הפסל את החלל יחסי הגומלין הנוצרים בין חומר האטום "השקיפות" (המאפשרת למבט לעבור דרך החללים שבפסל אל הרקע), הופכים את המבנה הנוקשה והסטטי לכאורה למערכת דינמית עשירה".

מזה שנים יוצר ליון בטכניקות שונות, כמו ציור, תבליטים, עבודה בזכוכית לצד פיסול ומיצבים בחומרים שונים. לאחרונה יצר הדפסים מחיתוכי עץ, תמונות והדבקות של כפיסי עץ וחומרים אחרים. יצירתו של ליון נמצאת בדיאלוג מתמיד עם הסביבה בה היא נטועה ומזמינה את המסתכל להשתתף בשיחה ולהוסיף לה את ניסיונו וסיפורו האישי. דוגמה לכך מהווים עבודתו בתחרות לעיצוב פסל בפרנקפורט, "בורנה פלאץ", רחוב היהודים, ופסל העץ שהוקם באביב 1993 בכניסה למוזיאון באושוויץ, "הצהרה של יהודי חי", וכן פסל דומה מברזל הממוקם בעין הוד.

מיצבים - דן לוי

דניאלה טלמור

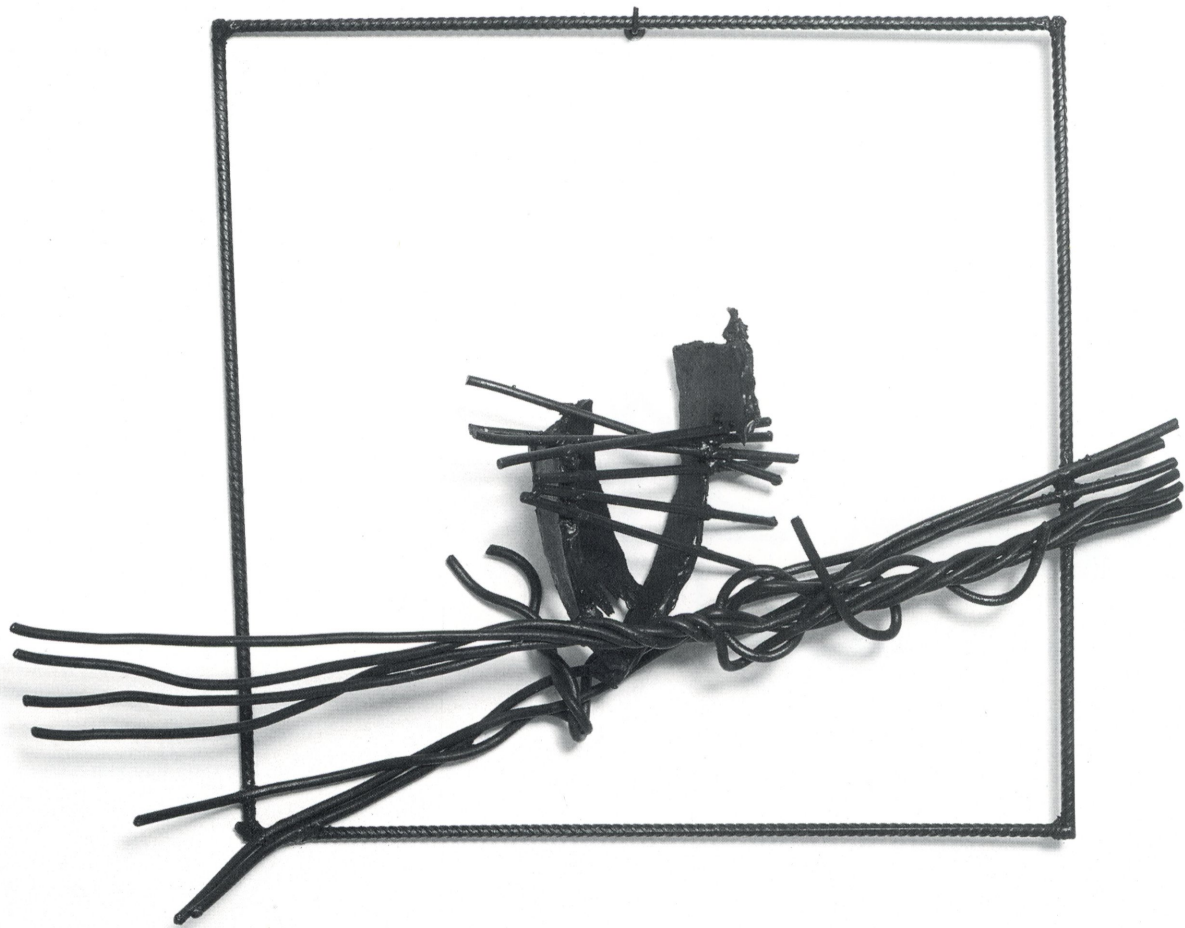

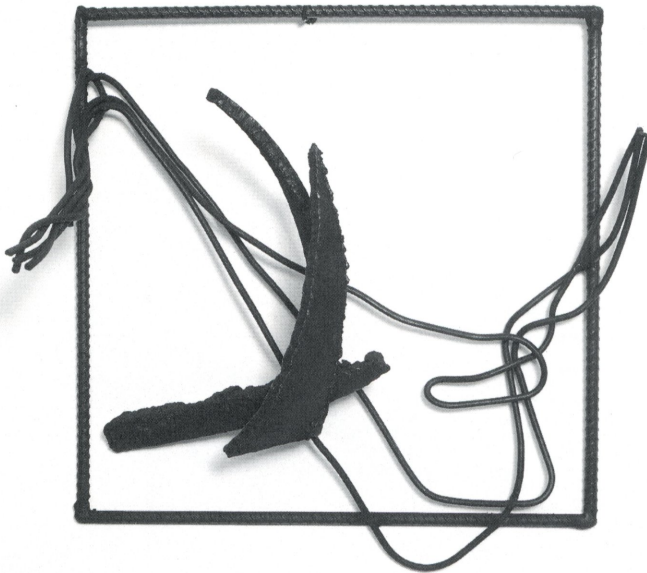
דן ריכטר לוי החל את דרכו האמנותית בשנת 1952, תוך כדי לימודי הרפואה. הוא השתלם בציור אצל האמנים משה מוקדי ויוסל ברגנר, והושפע, לדבריו, גם מאמני הדאדא קורט שוויטרס ומרסל דושאן. מאז תערוכתו הראשונה בגלריה דוגית בתל אביב בשנת 1960 הציג תערוכות יחיד רבות בארץ, בפולין, שוויץ, גרמניה וארצות הברית.

בתחילת דרכו צייר בשמן ויצר חיתוכי עץ וקולאז'ים, שהובילו את יצירתו אל התלת-ממד. הקסם שהילכו עליו החומרים השונים שבהם עבד הניע אותו לעבור מציור לתלת-ממד, והחומר איפשר לו התפתחות רבת כיוונים.

פסליו הראשונים משנות השישים הובילו לעבודות בשפה גיאומטרית ולשימוש במסגרות אשר מהוות נושא מרכזי בעבודותיו עד היום. המסגרות עבור לוי הן לא רק יסודות המגבילים וחובקים חללים, אלא גם צורה הנפתח אל חללים אחרים.

מרבית פסליו של דן לוי גדולים ועשויים עץ וברזל. הם מגיעים לעיתים לממדים מונומנטליים ובנויים לחללים הספציפיים שעבורם הם נוצרו. לעיתים משלב האמן בעבודותיו רדי-מייד כגון מקלות של מטאטאים, עמודי חשמל, בדים, עור, חבלים וחומרים נוספים. כבר בשנות השבעים שילב האמן בקולאז'ים ואסמבלאז'ים חלקי חפצים יומיומיים וחומרי פסולת. לעיתים הוא נוסך בעבודותיו קלילות פיזית של נוכחות כמעט גראפית בחלל.

ת | ליון מנהל בתערוכה "מיצב ים" דיאלוג עם הסביבה תוך שימוש בחומרים ממוחזרים. החומרים הגולמיים עץ וברזל משמשים אותו לבניית מיצב דמוי שלד אונייה טרופה ומיצב של תרנים וסולמות.

העבודות משרות בחלל התצוגה אווירה של גלים, ים ואוניות. למרות המאסה הכבדה של העבודות במרחב, נוצרת הרגשה של קלילות והעדר משקל, המבטלים כביכול את כוח הכבידה.

ה | התערוכה "מיצב ים" מתחברת באופן ישיר לתצוגת הקבע של המוזיאון, ובעיקר לחלקי אוניות, עוגנים, דגמי אוניות ולחומרים ברזל ועץ. התערוכה משתלבת בסדרת תערוכות אמנות בנושא ים, שהפכו בשנים האחרונות לחלק בלתי נפרד מתוכנית התערוכות של המוזיאון הימי הלאומי.

נסים טל
מנהל כללי

מוזיאוני חיפה, המוזיאון הימי הלאומי
מנכ"ל המוזיאון, נסים טל
אוצר ראשי, המוזיאון הימי הלאומי, אבשלום זמר

מִיִּצְבֵּי יָם - דָּן לֹוִין

פתיחת התערוכה: י' בניסן תשס"ב, 23 במרץ, 2002

ת ע ר ו כ ה

אוצרת - דניאלה טלמור

הפקה - עמנואל אלון, מיכל אהרוני, רן הלל, סולטן ולד,
רחל טפירו, גליה יודקביץ, שמעון מלצר, ציון שני, דב שפינר
רסטורציה - איליה גומלסקי

ק ט ל ו ג

מחקר ועריכה - דניאלה טלמור
אוצרת משנה - הילה אייל
עיצוב - שרון ראפ
עוזרת מחקר - עדי משען
עריכה לשונית ואנגלית - חניתה רוזנבליט
צילום - סטודיו ורהפטיג ונציאן בע"מ
הדפסה - רחש דפוס אופסט חיפה בע"מ

מועצת המנהלים, מוזיאוני חיפה

פרופ' מרדכי שכטר - יו"ר
יולי אפטוביצר, פרופ' מיכאל גודיץ, אביבה דנקנר, ד"ר יהודית היל, רעיה חן,
ד"ר דן לביא, ד"ר בוריס לזרב, בן-עמי עינב, אהובה פרידמן, אדר' לנקה צדרבאום,
אדר' זיוה קולודני, אילן שדות, יעקב שחם, עו"ד עופר שרון

הערה: כל העבודות מעץ וברזל, 2002

מסת"ב: 965-7067-37-5

© כל הזכויות שמורות למוזיאוני חיפה, המוזיאון הימי הלאומי, 2002

מיצב ים - דן לוינ

מוזיאוני חיפה, המוזיאון הימי הלאומי

מִיֶּצֶב יָם - דָּן לֹוִין

מוזיאוני חיפה, המוזיאון הימי הלאומי